

Եկեք ինձի, բոլոր յոզևած ու բեռնատրուածներ...

Մարտի 11.28

ԲԱՐԻ ԼՈՒԻ

Հոլիս, 2015թ.

№ 7 (69)

Հոյսէ տեւեում 2009թ. Դալիսից

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԽԱԶԸ.

ՍԱՏԱՆԱՆ ՊԱՐՏՎԱԾ Է

ՄԵՂԵԸ ԶՊԵՏՔ Է ԻՇԽԻ

ՄԵԶ ՎՐԱ

ԺԱՄԱՆԱԿՆ Է ԳՈՐԾԵԼՈՒ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Հուլիս, 2015թ., №7 (69)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Քրիստոսի խաչը. սապանան պարզված է.....	1
Մեղքը չպերք է իշխի մեզ վրա.....	5
Ժամանակն է գործելու.....	9
Մի՛ վնասիր.....	11
Նոր կյանքի առավոտը.....	12
Իմաստուն դարավորը.....	15
Ինչ ցանես, այն կինձես.....	16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և իսկապես կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԽԱՉԸ. ՍԱՏԱՆԱՆ ՊԱՐՏՎԱԾ Է

**«Յիրաւի՛ նա մեր ցաւերը վեր առաւ, եւ մեր վիշտերը
քեռնեց իր վերայ, քայց մենք նորան վիրավորված էինք
համարում, Աստուածանից զարկուած և չարիքի
հանդիպած» (Եսայի 53:4):**

Տեր Հիսուսը խաչվեց: Աշակերտ-ները հուսահատված, հավատ-քը կորցրած ասում էին. «Իսկ մենք յոյս ունէինք քե՛նա է, որ Իսրայէլին փրկելու էր» (Ղուկ. 24:21): Մարդիկ համարում էին, որ Հիսուսի գործն ունեցավ անհա-ջող ավարտ:

Դա քնդամենը մարդկային կարծիք էր, իսկ Քրիստոսն եկել էր խաչվելու, Աստծու փրկության ծրագիրն իրականացնելու համար: Աստծու Խոսքն ասում է. «Ռոբվհետեւ իմ խորհուրդ-ները ձեր խորհուրդները չեն, եւ ձեր ճանապարհները իմ ճանապարհները

չեն, ասում է Տէրը. Այլ ինչպէս որ բարձր է երկինքը երկրից, նոյնպէս էլ բարձր են իմ ճանապարհները ձեր ճա-նապարհներիցը եւ իմ խորհուրդները ձեր խորհուրդներիցը» (Եսայի 55:8-9): Հիշենք մի դրվագ Իսրայել ժողովրդի պատմութիւնից:

Աստված Եգիպտոսին պատուհաս-ներ հասցրեց՝ ժողովրդին ցույց տա-լով, որ եգիպտացիների աստվածները սուտ են: Վերջին հարվածն եղավ իսրայելցիների կատարած առաջին Չատկի ժամանակ: Այն տներին, ո-րոնց դրանդիներին Չատկի գառան արյունը չէր քսված, հարված եղավ, այդ տան անդրանիկը մեռավ: Այդ հարվածը հասավ նաև փարավոնի տանը: Փարավոնը Իսրայելի որդինե-րին թույլ տվեց, որ ելնեն իր ժողովրդի միջից և գնան Եհովային պաշտեն (Ելից 12.31-32): Աստված էր առաջ-նորդում Իր ժողովրդին մինչև նրա լիակատար ազատությունը: Իսրայելի որդիների ազատությունը ժամանա-

Թուրքա, 2015թ., ԾՆԴ (69)

կավոր չէր: Տերը լիովին պիտի ջախջախեր փարավոնին և նրա զորքին, որպեսզի Իր ժողովրդին լիովին ազատեր քշանալու իշխանությունից:

«Եւ Աստված խօսեց Մովսէսի հետ ասելով. Խօսիր Իսրայէլի որդիների հետ որ ետ դառնան եւ Փիաիթի առաջին Մագդողի եւ ծովի մէջտեղը բանակ դնեն Բէեղսեփոնի առաջին. նորա դիմացը ծովի մօտ բանակ դրէք: Եւ Փարաօնը Իսրայէլի որդիների համար պիտի ասէ. Թէ Երկրի մէջ մոլորուել են, անապատը նորանց պատել է: Եւ Փարաօնի սիրտը կ'կարծրացնեմ, եւ նորանց ետեւիցը կ'ընկնէ. Եւ ես Փարաօնի վերայ եւ նորա բոլոր զօրքերի վերայ կ'փառաւորուիմ, եւ եգիպտացիք կ'գիտենան թէ ես եմ Աստված: Եւ նորանք այնպէս արին» (Ելից 14:1-4):

Իսրայելցիների դիմացը ծովն էր: Եթէ մեկը փախչում է ազատվելու, չի կանգնի ծովի դիմաց կամ անդունդի եզրին: Փարավոնը և նրա իշխանները համարեցին, որ իսրայելցիները մոլորվել են, և նրանց վերջն եկել է:

Փարավոնն իր զորքով ընկավ Իսրայելի որդիները տեսան եգիպտացիների զորքը, շատ վախեցան (Ելից 14:10-12): «Եւ Մովսէսն ասեց ժողովրդին. Մի վախի՛ք, կանգնեցէ՛ք, եւ տեսէ՛ք Եհովայի փրկութիւնը՝ որ այսօր կ'անէ ձեզ համար. Որովհետեւ ձեր այսօրուայ տեսած եգիպտացիներին այլ եւս պի-

տի չ'տեսնէք յաւիտեան» (Ելից 14:13):

Մովսէսը գավազանը բարձրացրեց, ձեռքը մեկնեց դեպի ծովն, ու ծովը ճեղքվեց (Ելից 14:16): Փարավոնն իր զորքով գնում էր Իսրայելի որդիների ետևից: Որոշ ժամանակ անց Մովսէսն Աստծու հրամանով ձեռքը մեկնեց ծովին, և ծովը ետ դարձավ: Փարավոնն իր զորքով անցավ ծովի հատակը (Ելից 14:26-28): Այո՛, փարավոնն ու իր իշխանները սխալվել էին: Նրանք կարծում էին, թե իսրայելցիների վերջն է եկել, բայց իրականում իրենց վերջը եկավ:

Իսրայելի որդիները ծովն անցնելով երգեցին փրկության և հաղթության երգը: «...Նա իմ Աստվածն է... Փարաօնի կառքերն ու նորա զօրքերը ծովը գցեց. Եւ նորա ընտիր կառամարտիկները Կարմիր ծովի մէջ ընկղմուեցան: Անդունդները ծածկեցին նորանց. նորանք իջան խորերը ինչպէս քար» (Ելից 15:2-5):

Ամբողջ Գիրքը վկայում է Հիսուս Քրիստոսով փրկության մասին: Ելից գրքից վերոհիշյալը նույնպես խոսում է այդ մասին: Եգիպտոսը սատանայի իշխանության խորհուրդն է, փարավոնն ու իր զորքը՝ սատանայի և նրա չար ոգիների: Հիսուս Քրիստոսի խաչով սատանան պարտված է, վերջ է դրված Ադամից եկած հնին: Ինչպէս փարավոնն ու իր զորքը մտածում էին, թե Իսրայելի որդիները մոլորվել են, նրանց իրենցից ազատում չկա և

նրանց վերջն եկած է, նույնպես էլ սատանան և մարդիկ համարում էին, թե Հիսուսը խաչվեց, «չարիքի հանդիպեց» և ունեցավ տխուր վախճան:

Վերևում, Ելից 14:1-4 խոսքերից մեկնաձր խիստ կապված է ներքոհիշյալ հատվածի հետ: «Եւ անցնող դարձողները հայիոյում էին նորան, իրանց գլուխները շարժելով, եւ ասում էին. Ով տաճարը քանդող՝ եւ երեք օրում շինող, ազատիր քեզ. եթէ Աստուծոյ որդի ես, իջիր խաչիցը: Այնպես էլ քահանայապետներն էին ծաղր անում դպիրների եւ ծերերի հետ եւ ասում. Ուրիշներին ազատեց, ինքն իրան չի կարողանում ազատել. Թէ որ Իսրայէլի թագաւորն է, իջնէ հիմա խաչիցը, եւ կ'հաւատանք դորան: Աստուծուն յուսացաւ, հիմա թող նա փրկէ դորան, եթէ ուզում է դորան. Որովհետեւ ասեց, թէ Աստուծոյ Որդի եմ» (Մար. 27:39-43):

Տեր Հիսուսի խաչելությունը սատանան կազմակերպեց, իհարկե, Աստծու թույլտվությամբ: Սատանան խաչը օգտագործեց որպես զենք՝ Հիսուսին պարտության մատնելու համար:

Ինչպես Դավիթը թշնամուն՝ Գողիաթին սպանեց հենց նրա սրով և դրանով էլ նրա գլուխը կտրեց (ԱԹագ. 17:54), ճիշտ նույն կերպ Տեր Հիսուսը խաչի մահով հաղթեց սատանային: Ինչպես Կարմիր ծովի ջրերում խորտակվեց Աստծու ժողովրդի թշնամին՝ փարավոնն ու իր զորքը, այնպես էլ Տեր Հիսուս Քրիստոսը խաչի մահով ջախջախեց օձի գլուխը (Ծննդ. 3:15), խափանեց «մահի իշխանությունն ունեցողին, այսինքն սատանային» (Եբր. 2:14):

Նա իր անձը փրկանք տվեց մեզ համար: «...Նա մեր մեղքերի համար վիրավորուեցաւ,.... Եւ Տէրը նորա վերայ դրաւ մեր ամենի մեղքը» (Եսայի 53:5-7): Մենք բոլորս, որպես մեղավորներ, մեր դեմ ունենինք մահվան վճիռ. «մեղանշող անձը ինքը պետք է մեռնի» (Եզեկ. 18:4), «մեղքի վարձքը մահն է» (Հռոմ. 6:23): Տեր Հիսուսը մահվան չարչարանքով «Աստծո շնորհքով ամենի համար մահ ճաշակեց» (Եբր. 2:9): Քրիստոսն Իր մահով ջնջեց այն մեզ հակառակ ձեռագիրը, մեր հանդեպ մահվան վճիռը և այն «վեր առաւ մեջ տեղիցը եւ խաչափայտին վերայ բեռեռեց», սատանայի «իշ-

խանութիւններին եւ պետութիւններին մերկացնելով, յայտնապէս խայտառակեց եւ նորանց յաղթանակեց իրանում» (Կող. 2:14-15):

Սատանան պարտված է, խափանված է նրա իշխանությունը: Նա սահմանն անցնելու ու մեզ մոտենալու իրավունք կունենա միայն այն դեպքում, երբ մենք թույլ տանք. «Եւ տեղի չ'տաք սատանային» (Եփես. 4:27): «...Եւ ով որ ցանկը քանդէ, օձը կը կծի նորան» (Ժող. 10:8):

Փա՛րք Աստծուն: Աստված Քրիստոսի խաչով «փրկեց մեզ խաւարի իշխանութիւնիցը, եւ փոխադրեց մեզ իր սիրելի Որդու արքայութեան մէջ» (Կող. 1:13): Ավետարանի գործությամբ

մեղավորն ստանում է մեղքերի թողություն, արդարանում է և վերստին ծնվելով դառնում Աստծու զավակ: Նա ունի հավիտենական կյանք, ապրում է Աստծու ներկայության մեջ և հավիտյան Աստծու հետ է լինելու: Նա հաղթել է սատանային: «Եւ նորանք յաղթեցին նորան՝ Գառի արիւնովը եւ իրանց վկայութեան խօսքովը. եւ չ'սիրեցին իրանց հոգին մինչեւ ի մահ» (Հայտն. 12:11):

Աստված օրհնի մեզ, մեր սրտերի աչքերը լուսավորի՝ տեսնելու մեր մեծագույն փրկությունը, տեսնելու Հիսուս Քրիստոսում եղած մեր անպատմելի հարստությունը:

Փա՛րք Նրան հավիտյանս, ամեն:

ք. Արովյան

Երկու նավաստի նավակով լողում են դեպի ափ, իսկ երեկոյան արդեն հարթած վիճակում նստում են նավակը, որպեսզի վերադառնան նավամատույց: Նրանք ամբողջ գիշեր թիավարում են նավակը և ոչ մի կերպ չեն կարողանում հասնել իրենց նավին: Առավոտյան պարզվում է, որ նրանք անընդհար թիավարել են նույն տեղում, քանի որ չէին կորել այն շղթաները, որոնց միջոցով նավակն ամրացրել էին ափին:

Այդպես է և հոգևոր կյանքում: Ոչ մի կարգի հոգևոր գրույցներն ու աղոթքները մեզ չեն օգնի, եթե մենք ինչ-որ շղթաներով ու կապերով դեռ կապված ենք աշխարհին և չենք ուզում կորել դրանք:

ՄԵՂՔԸ ՉՊԵՏՔ Է ԻՇԽԻ ՄԵՁ ՎՐԱ

*Քանզի մեղքը չեր վրա պիտի չիշխե, վասն զի օրենքի տակ չենք,
հապա շնորհքի:
Հռոմ. 6:14*

Կարծում եմ, որ այս վերջին օրենքին պետք է մեր ուշադրությունը դարձնենք գլխավորապես նրան, որ եկեղեցիներում Բրիստոս կյանքը աճի ու մեծանա: Եթե ուզում ենք, որ մեղքը իշխանություն չունենա մեզ վրա, տեղ չգտնի մեր մեջ ու մեր եկեղեցիներում, պետք է նախ մեղքը տարբերենք մեղքերից: Մեղք ասելով պետք է հասկանանք ոչ միայն տեսանելի ու երևացող վատ արարքները, այլ նաև մեր «ես»-ից, մեր մարդկային բնությունից բխող հպարտությունը, նախանձը, ատելությունը, բարկությունը, չար ու մարմնավոր խորհուրդները և այլն: Մեղքը կամ մեղքի օրենքը մեր ներսում եղած այն ուժն է, որը մեզ դարձնում է խղճալի մարդ ու ստիպում է մեզ անել այն, ինչ չենք ուզում: Համաձայն Հռոմ.6:14-ի՝ միակ պայմանը, որի դեպքում մեղքը չի իշխի մեզ վրա, շնորհքի տակ լինելն է: Միայն այդ դեպքում կարող ենք ապրել Աստծուն հաճելի սուրբ կյանք և լինել Բրիստոսի անուշ հոտը:

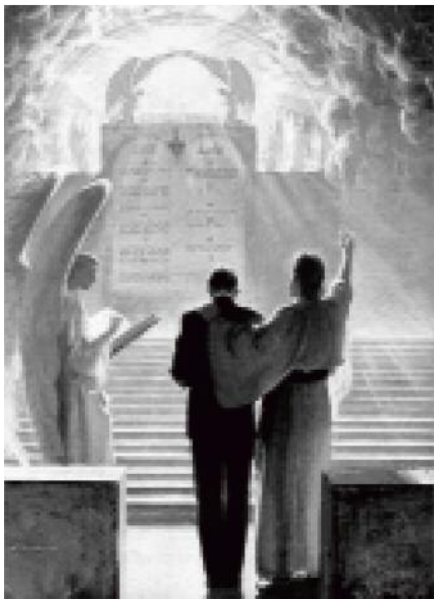
Ուրեմն մենք պետք է հստակ տարբերենք, թե ինչ է նշանակում լինել օրենքի տակ, ու ինչ է նշանակում լինել շնորհքի տակ:

1. Եթե մենք օրենքի տակ ենք, մեղքը կիշխի մեզ վրա ու կշարունակի իշխել, քանի դեռ մենք մնում ենք օրենքի տակ: Օրենքի տակ լինելը շատերը ճիշտ չեն հասկանում ու ասում են, թե՝ օրենքի տակ նրանք են, ովքեր ուզում են Մովսեսի օրենքները կատարել և դրանով արդարանալ: Եկեք ավելի խորը հասկանանք, թե ի՞նչ կնշանակի օրենքի տակ լինել: Բոլորս գիտենք, որ ոչ ոք չի կարող օրենքով արդարանալ ու փրկվել: «Որ օրենքով ոչ ոք չի արդարանայ Աստծու առաջ, այդ քաջ յայտնի է...» (Գաղ. 3:11): Մենք ասում ենք, որ օրենքի տակ չենք, բայց պրակտիկ կյանքում ցույց ենք տալիս մեր օրենքի տակ լինելը:

Պարզաբանենք: Եթե մարդկանց միջև վեճ է ծագում, ինչպե՞ս ենք մեղադրում կամ ինչպե՞ս ենք արդարացնում ու ի՞նչ ձևով: Պարզ է, որ օրենքի տակ գտնվող մարդուն կարելի է մեղադրել կամ արդարացնել օրենքով: Եթե մեկը օրենքը չի խախտել, նրան չես կարող մեղադրել օրենքով: Եթե մեզ նեղացնողի նկատմամբ մեր վերաբերմունքը չի բխում մեր առողջ հավատքից, այլ բխում է նրա վատ վերաբերմունքից, ու մենք արդարա-

Բուրբա, 2015թ., օկտ. (69)

նում ենք ըստ մեր համապատասխան վերաբերմունքի, ուրեմն մենք օրենքի տակ ենք ու ոչ թե շնորհքի: Բոլորս պետք է իմանանք, որ օրենքը մեզ տրված է ոչ թե արդարանալու համար, այլ ճիշտ հակառակը՝ այն տրված է մեզ, որպեսզի մենք օրենքով ճանաչենք մեղքը: Իսկ մենք անում ենք ճիշտ հակառակը, այսինքն՝ փոխանակ օրենքով ճանաչենք մեր մեղավոր լինելը, օրենքն օգտագործում ենք մեզ արդարացնելու ու դիմացինին մեղադրելու համար: «Որևէ մարմին պիտի չարդարանայ օրենքին գործելովը, քանզի օրենքով մեղքը կճանչցուի» (Հռ.3:20): Սա նշանակում է, որ մենք մեղքի իշխանության տակ ենք: «Խափանուած էք դուք Քրիստոսեն և շնորհքեն ինկած, եթե օրենքով արդարանալ կուզեք» (Գաղ.5:4):

Ի՞նչ է նշանակում լինել շնորհքի տակ: Շնորհքի տակ ապրողը մեղադրվում կամ արդարացվում է ոչ թե օրենքով, այլ շնորհքով՝ հավատքի միջոցով. «Ինչ բան որ հավատքով չէ, մեղք է» (Հռ.14:23): Եթե ես թշնամուս ատամի դիմաց ատամով չեմ պատասխանում ու նրան թշնամություն չեմ անում, դա դեռ չի նշանակում, որ ես շնորհքի տակ եմ: Ես դեռ պետք է կերակրեմ նրան, եթե նա սոված է, ջուր պետք է տամ, եթե ծարավ է: Եվ այս ամենը պետք է բխի Աստծու սիրուց:

2. Մեղքը չի իշխում մեզ վրա - նշանակում է, որ մեր հպարտությունը, նախանձը, ատելությունը, ուրիշների վատ վերաբերմունքը չեն կարող ազդել ու իրենց կամքը թելադրել մեզ: Դա նշանակում է, որ երբ մեզ կնախատեն, մենք փոխարենը չենք նախատի, մեզ կչարչարեն, մենք սպառնալիք չենք անի, մեզ անիծողներին կօրհնենք, մեզ ատողներին ու չարչարողներին բարիք կանենք, ու այս բոլորը կլինի Աստծու սիրուց բխած:

Իսկ ի՞նչ կլինի, եթե մեղքը իշխի մեզ վրա: Պետք է հաշվի առնել մահ չգիտակցված ու անգիտակցաբար գործված մեղքերը, որոնք նույնպես կարող են իշխել մեզ վրա: «Եվ եթե անձ մը մեղանչէ, ու Տիրոջը բոլոր արգիլած բաներեն մեկը ընէ, թեև անգիտությամբ, անիկա հանցավոր է ու իր անօրենությունը պիտի կրէ: Այդ մեղքի համար նույնպես քավություն էր պետք» (Ղևտ. 5:17-18): Իսկ Նոր

Կտակարանում՝ Ղուկ. 12:47-48-ում ասվում է. «Իսկ այն ծառան, որ գիտէ իր տիրոջ կամքը, բայց նրա կամքի համաձայն չի պատրաստի, շատ ծեծ կ'ուտի: Եւ այն ծառան, որ չգիտէ իր տիրոջ կամքը եւ ծեծի արժանի գործ է կատարում, քիչ ծեծ կ'ուտի. նրան, ում շատ է տրուած, նրանից շատ էլ կ'ուզուի, եւ ում շատ է վստահուած, նրանից ատելիւն կը պահանջեն»:

Վերևում ասվածից կարող ենք եզրակացնել, որ կա մարդուն մեղադրելու կամ արդարացնելու երկու միջոց՝ օրենքով և Աստծու հավատքի միջոցով:

Բայց կա երկու արդարություն՝

1. Մարդկային արդարություն (Առակաց 11:6, Հռ.10:3) և

2. Աստծու արդարություն (Հռոմ. 3:21-23, Գաղ. 3:24-25):

Մարդկային արդարությունը հիմնված է Աստծու օրենքների վրա:

Աստծու արդարությունը հիմնված է ոչ թե օրենքի, այլ Հիսուս Քրիստոսին հավատալու վրա:

Եսայի 56:1-ում Տէրն ասում է. «Իրաւունքը պահեցէ՛ք եւ արդարութիւնը ըրէ՛ք, քանզի իմ փրկութիւնը գալու ու արդարությունս հայտնվելու մոտ է»։ Այստեղ «արդարութիւնը արեք» վերաբերում է օրենքի արդարությանը, իսկ «արդարությունը հայտնվելու մոտ է» վերաբերում է գալիք արդարությանը, որ Տէրն ուզում էր ցույց տալ Նոր Ուխտի մարդկանց։ Աստծու այդ արդարու-

թյունը Հիսուս Քրիստոսի հավատքից է (Հռոմ. 3:25):

Հռոմ. 3:21-22-ում կարդում ենք. «Բայց հիմա՝ առանց Օրենքին՝ Աստուծոյ արդարութիւնը բացայայտ եղած է, վկայուած ըլլալով Օրենքէն ու մարգարէներէն. այսինքն Աստուծոյ արդարութիւնը՝ որ Յիսուս Քրիստոսի վրայ եղած հաւատքով է բոլոր հաւատացողներուն համար, քանի որ խտրութիւն չկայ»:

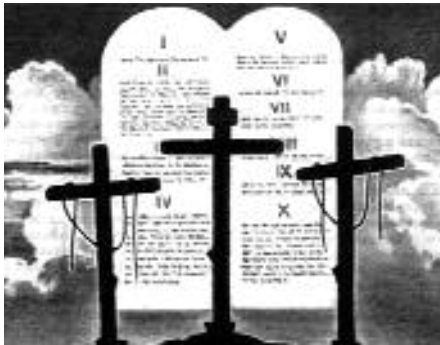
Հարց. Ի՞նչ է նշանակում օրենքից անկախ Աստծու արդարություն:

Պատասխան. Նշանակում է, որ Աստծու արդարությունը կապ չունի օրենքի հետ, օրենքից անկախ է: Հարց է առաջանում. եթե Աստծու արդարությունն օրենքից անկախ է, ուրեմն ինչպե՞ս արդարացնել իրավունք ունեցողին ու դատապարտել հանցավորին: Եթե դիմացինի նկատմամբ մեր վերաբերմունքը բխում է Աստծու հավատքից, ուրեմն մեզ չեն կարող մեղադրել, մենք արդարացված ենք: Իսկ եթե մեր վերաբերմունքը չի բխում Աստծու հավատքից, այլ բխում է օրենքից, դա հենց մեր մեղքն է: «Ինչ բան որ հավատքով չէ, մեղք է» (Հռ.14:23):

Այսինքն՝ մեղավոր կամ արդար լինելը որոշվում է օրենքից անկախ: Որոշման մեխանիզմը՝ արդարացնելը կամ հանցավոր հանելը ոչ թե օրենքն է որոշում, այլ Քրիստոսի վրա եղած հավատքը: Խաչի վրայի ավագակր արդարացավ երկնային դատարանի

Թեոթա, 2015թ., ԾՄ 7 (69)

առաջ և մտավ դրախտ, երբ դիմեց Հիսուսին և ասաց . «Յիշի՛ր ինձ, Տէ՛ր, երբ գաս քո քաղաքությունը»:

Պարզ է, որ երկրավոր դատարանը չէր կարող արդարացնել նրան:

Աբրահամի արդարացումը հավատքով է:

Ռախաբն արդարացավ ոչ թե գործերով, այլ հավատքով գործելու համար: Դա հավատքից բխած գործ էր, և Տերն ասում է, որ նման արարքը արդարացնում է մարդուն: Սա բարության կամ չարության հարց չէ, սա հավատքի հարց է:

Հրահայր Ամիրբեկյան

Մարդկային հոգու հիվանդությունը դրսևորվում է նրանում, որ նա սկսում է մոռանալ այն, ինչը պետք է հիշեր և հիշում է այն, ինչը պետք է մոռանար:

Եկեք ինքներս մեզ հարցնենք, թե ի՞նչ ենք հիշում: Հիշո՞ւմ ենք արդյոք այն, որ մեզ կյանքն Աստված է տվել:

Հիշո՞ւմ ենք արդյոք այն, որ Նա միշտ և ամենուրեք մեզ հետ է, չնայած մենք միշտ չէ, որ Նրա հետ ենք: Հիշո՞ւմ ենք արդյոք այն, որ Նա գիտե մեր բոլոր ծրագրերը, կարողում է մեր մտքերը և դատարան մեր բոլոր մտադրությունները: Հիշո՞ւմ ենք արդյոք այն, որ Աստված բացարձակ սուրբ է, որ Նա է ճշմարտությունը, արդարությունը և սերը:

Արդյոք մեր մտքում ամրացա՞ծ են այն հոգևոր օրենքները, որոնք Նա դրել է մեր հոգևոր կյանքի հիմքում: Արդյոք մեր մտքո՞ւմ են Քրիստոսի սիրո խոսքերը, Նրա խոսքումները:

Հիշո՞ւմ ենք արդյոք, թե ինչ արեց Հայր Աստծու սերը մեզ համար, ինչպես Նա առաջին անգամ սիրո լեզվով խոսեց մեր սրտի հետ:

Արդյոք մեր միտքը պահո՞ւմ է այն ճշմարտությունը, որ մեր երկրային կյանքը կարող է ընդհատվել:

Հիշո՞ւմ ենք արդյոք այն մասին, որ մենք Հիսուս Քրիստոսի բանկ գոհի գնով ենք փրկագնված: Արդյոք մենք դրա համար շնորհակա՞լ ենք Նրանից...

ԺԱՄԱՆԱԿՆ Է ԳՈՐԾԵԼՈՒ

Գործելուդ ժամանակն է, ով Տեր, քանզի խափանեցին քո օրէնքը:

Մատթոս 119:126

Միրելինէր, մենք ապրում ենք վերջին ժամանակներում: Այսօր բացահայտ է արդեն, որ պետությունների ղեկավարները, սատանայից խաբված, նորանոր օրենքներ են ընդունում Աստծու Խոսքին հակառակ: Խափանվում են բարոյականության հիմքերը: Բարոյականություն խոսքն արդեն այսօր շատերի համար ծիծաղելի է դարձել: Այսօր երիտասարդների խնդիրներին առնչվող հարցերը շատ խիստ են դրված: Չարն ուզում է ամբողջությամբ կործանել մեր երիտասարդներին թե՛ ֆիզիկապես ու թե՛ բարոյապես:

Օրեցօր խախտվում է ընտանեկան ներդաշնակությունը: Գնալով վերանում է ընտանիքի գաղափարը: Ի՞նչ է տեղի ունեցել: Տեղի է ունեցել այն, որ խախտվել են մարդու հոգևոր ու բարոյական հիմքերը:

Այսօր մարդիկ բռնության, սարսափի, անբարոյության մասին ֆիլմերն, ողջ աշխարհում մեծ ախորժակով համատեսում, սպուրտի ման գերծծում են ու դրսևորում իրենց կյանքում՝ կորցնելով «կարելիի» ու «չի կարելիի» գիտակցությունը:

Բանականությունից կամ մասնակի, կամ էլ լիովին ջնջվում է հոգևորը, սուրբը, դրա փոխարեն արմատանում է անմարդկայինն ու անասնականը: Այդպիսի կյանքով ապրող մարդը «կարելին» ու «չի կարելին» չի հասկանում: Նա դադարում է ճիշտ դատել ու ճիշտ ապրել: Ընտանիքները երկար չեն գոյատևում, քայքայվում են, երիտասարդ կիներ մնում է մենակ՝ հիվանդ երեխան ձեռքին:

Անօրենի նպատակն է մարդկանց դարձնել անհոգի արարածներ, որպեսզի հեշտությամբ կարողանա կռավարել:

Թուրքիա, 2015թ., ԾՆԴ (69)

Սիրելիներ, այսօր մենք պետք է մտածենք մեր բարեկամների, մեր հարևանների, մեր ազգի փրկության մասին: Դրա համար անհրաժեշտ է

նվիրվել Աստծուն, ծոմեր ու աղոթքներ կազմակերպել մեր ժողովրդի փրկության համար:

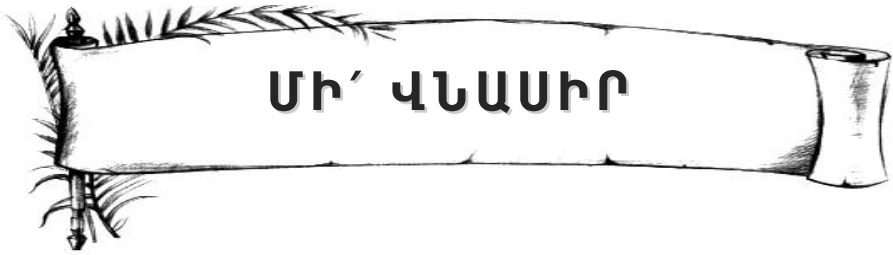
Հասարար միտքը կարարեալ խաղաղութեան մեջ կը պահես, վասնզի քեզ կհուսայ: Եսայի 26:3

Մի փորձիր ապահովություն գտնել այս աշխարհում, որ- տեղ դու ապրում ես: Դու հակված ես քո ձեռքերի մեջ վերցնելու կյանքիդ ղեկավարումը, որպեսզի մրուրի հաշ- վարկես բոլոր գործերը, որոնք պետք է կարարես: Դու կարծում ես, որ եթե հասցնես կարարել քո ցուցակի բո- լոր գործերը, ապա կկարողանաս ա- զատ շնչել ու հանգստանալ: Բայց ինչքան շատ ես աշխատում այդ ուղ- դուրյամբ, այնքան շատ գործեր են ավելանում քո ցուցակում: Ինչքան շատ ես ջանք գործադրում, այնքան շատ ես հուսահատվում:

Բայց այս կյանքում անվտանգ կարելի է լինել միայն մեկ ճանա- պարհով: Պլանավորած գործերը հաղթահարել փորձելու փոխարեն քո ուշադրությունը կենտրոնացրու Աստ- ծու ներկայության վրա, որպեսզի այն բնակվի քո ներսում: Աստծու հետ մշտական կապը կպահպանի քո խա- ղաղությունն ու հանգստությունը:

Բացի դրանից, Նա կօգնի քեզ տար- քերել կարևորն անկարևորից, այն, ինչը պետք է անել հիմա և ինչը հար- կավոր չէ անել: Քո հայացքն առաջին հերթին կենտրոնացրու ոչ քե երեա- ցող, այլ չերեացող բաների վրա: Բ Կորնթ. 4:18-ում ասվում է. «Ուստի մենք երեցած բաներուն չնայինք, հա- պա չերեցածներուն. քանզի երեցած բաները ժամանակավոր են, բայց չերեցածները յավիտենական»: Եսկ Եսայի 26:3-ում ասվում է. «Հասարար միտքը կարարեալ խաղաղության մեջ կը պահես, վասնզի քեզ կհու- սայ»:

Ճանաչված քարոզիչ Ֆրանկ Մանգր պատմում էր իր զարմանալի երազի մասին: Նա երագում րեսել էր, որ ինքը կանգնած է եկեղեցու բնի հերևում, և այդ ժամանակ ներս է մրնում մի հրեշրակ՝ կավիճը շեռքին: Անցնելով նսրարանների շարքերով՝ նս կավիճով նսրարաններին դնում էր մինուս կսմ պլլուս նշանը: Երբ քարոզիչը մուրենում է հրեշրակին և հարցնում, քե ինչ են նշանակում այդ նշանները, նս պսրսսսսսնում է. «Պլլուս դրվսժ նսրարաններին նսրսժ են եկեղեցու այն անդամները, որոնք իրենց ադոքքներով օգնում էին քեզ լսվ քարոզել: Իսկ մինուս նշանը դնում են եկեղեցու այն անդամների նսրսրաններին, որոնք ունեն քննսդսրոքյան հոգի: Նրանք ոչինչ չեն անում և չեն էլ կսրող, քսնի որ ոչինչ հոգևոր չունեն, քացի հսսրսրոքյունից և ինքնսրսրոքյունից»:

Մի փսյրսգորժ փսկում է իր խսնութն ու գնում րուն: Գիշերը մի երկսր օշ մրնում է խսնութ, սողսլով քսրչսնում սեղսնին ու քսվում սեղսնի վրս դրվսժ սղոցին: Օշի մսրմինը վիրսվորվում է, և օշին քվում է, քե սղոցն իր հեւր պսրերսզսմում է: Օշն սկսում է հսրչսկվել սղոցի վրս, ինչի արդյունքում վնսսում է քերսնն ու լեզուն: Օշը փսքսրվում է սղոցին, որպեսզի միսնզսմից խեղդի նրսն: Երբ սկսում է շսր ուժեղ սեղսնել, ինքն իրեն է կրրսրում:

Շսր հսնսխ մսրդը ցսնկսնում է ուրիշին վիրսվորել, վնսս րսլ, քսյց չի հսսկսնում, որ ինքն իրեն է վիրսվորում և իրեն է վնսս րսլխ:

ՆՈՐ ԿՅԱՆՔԻ ԱՌԱՎՈՏԸ

Այսպես էլ դուք, կանա՛յք, հնազա՛նդ եղէք ձեր մարդկանց, որպէսզի, եթէ նրանցից ոմանք չհնազանդուեն Խօսքին, իրենց կանանց ընթացքի շնորհիւ եւ առանց խօսքի իսկ շահուած լինեն՝ նկատի ունենալով ձեր պարկեշտ ընթացքը՝ լի երկխոլածութեամբ:

Ա Պեպրոս 3:1-2

- Բորիս, խնդրում եմ, երեխաներին հանգիստ թող,- հուզմունքը զսպելով՝ խնդրում էր կինը:

Ամուսինն աշխատանքից նոր էր տուն մտել և երևում էր, որ տրամադրություն չունի: Ամեն բան նրա վրա ազդում էր, նույնիսկ վառարանի կողքին վախից կծկված երեխաները: Նա գոռում ու հայհոյում էր:

- Երեխաներ, մեզ բարի գիշեր մաղթեք ու գնացեք քնելու: Անկողնում դուք ավելի շուտ կտաքանաք, քան վառարանի կողքին,- ասաց մայրը՝ հագիվ զսպելով ար-
ցունքները:

Երեխաներն ա-
րագ կատարեցին
մոր պահանջն ու
անհետացան հնա-
մաշ ծածկոցների
տակ: Մոր հետ մնաց
միայն ամենափոքր
աղջիկը:

- Մայրի՛կ, չէ՞ որ
ես դեռ չեմ աղոթել,-
շշնջաց նա ցածր

ձայնով և սկսեց աղոթել այնպես, ինչ-
պես կարող են աղոթել փոքրերը. նա
աղոթում էր իր ծնողների և եղբայր-
ների համար:

- Ապրի՛ իմ աղջիկը, դե հիմա գնա՛
քնելու, քանի որ այսօր ես ընթրիքի
ոչինչ չունեմ,- ասաց մայրը՝ շոյելով
փոքրիկի շէկ վարսերը: Իսկ վաղը...
եթե ամեն ինչ լավ լինի, մենք ուտելու
ինչ-որ բան կունենանք,- ասաց մայրն
ու երեսը շրջեց, որպէսզի երեխան
չտեսնի արտասուքները:

Մնալով ամուսնու հետ՝ նա աշխա-
տեց որքան հնա-
րավոր է հանգիստ
խոսել նրա հետ.

- Բորիս, իմ
կարծիքով դու
շատ կոպիտ վար-
վեցիր երեխանե-
րի հետ: Ողջ օրվա
ընթացքում նրանք
կերել են մի-մի
փոքր կտոր հաց:
Ամբողջ օրը ցրտին
նրանք ցախ են

հավաքել, որ քո գալու ժամին վառարանը կարողանանք մի քիչ վառել: Դու ինքդ էլ տեսնում ես, թե նրանք ինչքան վատ են հագնված: Դրա համար նրանց թույլ էի տվել, որ քո գալու ժամին արթուն լինեն: Ընդհանրապես ես նրանց պառկեցնում եմ մինչ քո վերադարձը, և եթե նրանց արթուն լինելը քեզ դուր չի գալիս, սրանից հետո էլ այդպես կվարվեն:

Ամուսինը մատել էր սեղանի մոտ և մատները մտցրել մազերի մեջ: Նա դեռ գայրացած ու գրգռված էր, բայց երբ «փոքրիկ քույրիկը» իր թոթովախոս աղոթքում նշեց իր անունը, նրա բարկությունն սկսեց իջնել: Իր մանկությունից ինչ-որ բան հիշեց, չէ՞ որ իր մայրն էլ հավատացյալ էր:

Վերջապես նա իր ծանր հայացքը հեռացրեց սեղանից ու նայեց կնոջը: Նա առաջին անգամ նկատեց, որ կինը նիհարել է ու գունատվել: Մանկական մի քանի գույգ աչքեր ծածկոցների տակից նախանձով նայում էին սեղանին դրված հացին: Հինգ երեխա... և նրանցից ամենամեծը՝ ութ տարեկան:

Բորիսը մի անգամ էլ նայեց կնոջը, բայց այս անգամ բոլորովին այլ՝ գոջունով ու գորովանքով լի հայացքով:

- Աննա, ինչո՞ւ մինչև հիմա դու ինձ չես կոչել գազան, սրիկա:

- Ես չեմ կարող քեզ այդպես կոչել, և հետո Տերը թույլ չի տա, որ ես քեզ այդպես անարգեմ: Չէ՞ որ ամուսնության առաջին հինգ տարում դու

ինձ համար լավ ամուսին ես եղել: Ա՛խ, եթե դու չսկսեիր խմել... Հիշո՞ւմ ես, մենք ինչքան էինք սիրում երեխաներին: Հիշո՞ւմ ես ինչքան էիր ուրախանում, երբ տուն էիր գալիս ու նրանց արթուն էիր գտնում... նրանց ծնկներիդ էիր նստեցնում և թույլ էիր տալիս, որ քո բաժակից խմեն... Դու միշտ գոհ և ուրախ էիր... Բայց ես չեմ ուզում քեզ վշտացնել այդ հիշողություններով: Ես քեզ միշտ հիշում եմ այնպիսին, ինչպիսին էիր այն լավ տարիներին:

Աննայի ձայնը դողում ու կտրատվում էր: Նա հասկացավ, որ ինքն իր վրա դժվար աշխատանք է վերցրել: Թեքվելով ամուսնու կրծքին՝ նա շշմջաց.

- Ես համոզված եմ, որ մենք դեռ երջանիկ կլինենք, որովհետև գիտեմ, որ Աստված լսում է իմ աղոթքները:

Բորիսը բարձրացրեց իր երբեմնի սիրելի կնոջ գլուխը և այնպես քնքշորեն նայեց նրա աչքերին, ինչպես արդեն վաղուց չէր նայել: Չէ՞ որ նա հավատացյալ կին էր, որն արդեն որքան ժամանակ իր ուսերին անտրտունջ տանում էր աղքատության ծանր բեռը, որի պատճառն իր հարբեցողությունն էր: Այս ամբողջ ընթացքում կինը կարողացել էր սննդի և հագուստի միջոցներ հայթայթել ողջ ընտանիքի համար: Նա նայում էր կնոջն ու մտածում, թե ինչպե՞ս կարող էր այս վտիտ կինն իր ուսերին կրել այդ ծանր հոգսն ու միևնույն ժամա-

Բարի, 2015թ., ԾՆ 7 (69)

մակ իրեն ընդունել հնազանդությամբ ու խոհարարությամբ: Բորիսի աչքերն արցունքով լցվեցին, և վերջապես նա խոսեց.

- Թող Աստված քեզ շատ օրհնի, Ամնա... այս երեկոն հիշելիս դու միշտ պիտի ուրախանաս: Գիտցի՛ր, սիրելիս, որ քո սերն ու հավատքն ինձ փոխեցին... Երեխաներին այստեղ կանչիր:

Ամնան ուզում էր ինչ-որ բան ասել, բայց արցունքները խեղդեցին նրան, և նա գլուխը թաքցրեց ամուսնու կրծքին:

- Հավատո՞ւմ ես ինձ,- հարցրեց Բորիսը:

- Այո՛, հավատում եմ: Վերջին ժամանակներս ես ամեն օր աղոթում էի ու սպասում այս օրվան: Եվ, այնուամենայնիվ, այն այնքան անսպասելի եկավ... Երեխաներ, եկեք հայրիկի մոտ, նա ձեզ կանչում է:

Երեխաներն սկզբում չհասկացան, թե իրենք ինչու են հորը պետք եկել: Չլինի՞ մորից սկսելու է ծեծել: Սակայն երբ տեսան մոր ժպտացող դեմքը, հասկացան, որ հոր հետ ինչ-որ դրական փոփոխություն է տեղի ունեցել: Նրանք մեկ-մեկ դուրս եկան ծածկոցների տակից և վախվորած մոտեցան նրան:

- Ղե հիմա, բալիկներս, եկե՛ք միասին ընթրենք,- ասաց ուրախացած հայրն ու իր համեստ ընթրիքը բաժանեց հիկզ մասի:

Երեխաները չէին հավատում իրենց աչքերին ու չէին հասկանում, թե ինչ կարող է պատահած լինել իրենց հորը:

Փոքրիկ «քույրիկը», վերջացնելով իր ընթրիքը, բարձրացավ հոր գիրկը, իր փոքրիկ թաթիկով շոյեց նրա փշոտ դեմքն ու ասաց.

- Հիմա մեր հայրիկն արդեն բարի է դարձել:

Երեխաները, հոր աչքերում արցունքներ տեսնելով, վազեցին ու փաթաթվեցին նրա վզին:

Այդ օրվանից այս ընտանիքում նոր կյանք սկսվեց: Բարեպաշտ ու հեզ կինը համբերությամբ ոչ միայն ետ պահեց իր ամուսնուն արատավոր սովորությունից, այլ նաև նրան բերեց Քրիստոսի ոտքերի մոտ:

Սիրելիներ՛, կան ընտանիքներ, որտեղ կինն ամուսնուն չի հասկանում, իսկ ամուսինը՝ կնոջը, ու միշտ այդ ընտանիքներում լինում են կռիվներ ու վեճեր: Ամուսինը մեղադրում է կնոջը, իսկ կինը մեղադրում է ամուսնուն: Եթե ուզում եք՝ ձեր ընտանիքներում լինի խաղաղություն, ուրեմն հավատացեք Աստծու Խոսքին ու կատարեք այն, քանի որ Աստծու Խոսքը մեզ սովորեցնում է բարիով հաղթել չարին: Ամեն վատ ու չար վերաբերմունքի փոխարեն դուք բարին արեք ու կտեսնեք արդյունքը:

«Նաշի դնի», հ.2180, 2010թ.

ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԴԱՏԱՎՈՐԸ

Այս պատմությունը իմաստության մասին է: Մի մարդու ընկեր ընկնում է նեղության մեջ, և նա նեղության մեջ գտնվող իր ընկերոջը պարտքով գումար է տալիս: Որոշ ժամանակ անց խնդրում է ընկերոջը, որ իր պարտքը վերադարձնի: Ընկերը պատասխանում է, որ նա իրեն ոչ մի գումար չի տվել: Մարդը զարմանում է, թե ինչպե՞ս է իր ընկերը հրաժարվում ու ասում, որ ինքը ոչ մի գումար չի տվել: Գնում է դատավորի մոտ և պատմում, թե ինչպես է ինքն ընկերոջ նեղության ժամանակ նրան օգնել և պարտքով գումար տվել, իսկ ընկերն այժմ հրաժարվում է և չի ուզում վերադարձնել գումարը:

Դատավորը կանչում է պարտքից հրաժարվող ընկերոջը և հարցնում, թե ինչո՞ւ է նա հրաժարվում պարտքը վճարելուց, չէ՞ որ ընկերը նեղության ժամանակ օգնել է իրեն: Պարտք վերցնող ընկերը պատասխանում է, որ իր ընկերը ստում է, և նա իրեն ոչ մի գումար էլ չի տվել: Դատավորը գումար տվող ընկերոջը հարցնում է, թե կա՞ զոնն մի վկա, որը տեսել է, թե ինչպես է նա գումար տալիս ընկերոջը: Նա պատասխանում է, որ չկա նման մարդ, քանի որ ինքը գումարը գաղտնի է տվել: Դատավորը մի փոքր մտածելուց հետո ասում է, որ ինքը գիտի, թե ինչպես պետք է լուծել այդ հարցը: Նա

պարտք տված մարդուն ասում է, որ նա գնա այն նույն տեղը, որտեղ որ գումարը տվել է իր ընկերոջը, այնտեղից բերի մի փոքր հող: Ինքը կխտսի այդ հողի հետ, և հողը վկայություն կտա: Պարտքով գումար տված մարդը գնում է և մի փոքր ուշանում է: Այդ ժամանակ դատավորը հարցնում է մյուս ընկերոջը, թե ի՞նչ է կարծում, ընկերն արդյոք հասած կլինի՞: Նա պատասխանում է, թե՛ ոչ, հասած չի լինի, քանի որ այդ վայրը շատ հեռու է: Այդպես դատավորը բռնում է նրա սուտը:

Այս պատմությունն ուզում է ասել, որ մեղքը երկար չի կարող ծածկված մնալ, մի օր այն հայտնի կդառնա: Ինչպես ասվում է Թվոց. 23:32-ում. «Բայց եթե այսպես չընէք, ահա՛ Տէրոջ դէմ մեղանշած կ'ըլլաք, եւ գիտցէ՞ք թէ ձեր մեղքը ձեզ պիտի գտնէ»: Նշանակում է, ինչ էլ որ լինի, եթե մենք չխոստովանենք մեր մեղքը, այն անպայման կգա և մեզ կգտնի:

Թուրքա, 2015թ., № 7 (69)

ԻՆՉ ՑԱՆԵՍ, ԱՅՆ ԿՀՆՁԵՍ

Փորիկ գյուղի հացթուխը մշտապես կարագը գնում էր նույն ֆերմերից: Մի անգամ նա նկատում է, որ կարագի նույն քաշը սովորականից պակաս է կշռված: Հացթուխը որոշում է դիմել դատարան:

- Ես կարծում եմ, որ դուք կշեռք ունեք, - ասում է դատավորը ֆերմերին:

- Այո՛, ունենմ, սակայն առանց կշռաքարերի:

- Իսկ ինչպե՞ս ես դու որոշում կարագի քաշը:

- Շատ հեշտ: Երբ հացթուխն սկսեց ինձնից կարագ գնել, ես սկսեցի նրա

մոտից հաց գնել: Եվ ամեն անգամ կարագի քաշը ստուգում էի հացթուխի թխած հացի քաշի հետ համեմատելով: Այդ պատճառով, եթե պարզվել է, որ կարագի քաշը ճիշտ չէ, ապա հացթուխը թող իրեն մեղադրի:

Այդպիսին է և ամեն մեղք: Եվ հենու չէ այն օրը, երբ մեր մեղքերը մեզ «կգորնեն» կամ այս կյանքում, կամ էլ հավիրենության մեջ: Եվ այդ ժամանակ խաբեբան «խաբված» կլինի: Ծշմարիտ հարուցման օրենքն անշուշտ ճիշտ է: Անպայման կգա ժամը, երբ մենք կհնձենք այն, ինչ ցանկել ենք:

Տիրոջ աշքերն ամենուրեք են՝ քննում են չարերին ու բարիներին:

Առախյազ 15:3

Ավելի լավ է սեր եղած տեղում բուսեղեն կերակուր, քան թե գեր զվարակ՝ սարկյությամբ:

Առախյազ 15:17

Ավելի լավ է քիչ բան ունենալ, քայց՝ արդարությամբ, քան մեծ եկամուտներ՝ անիրավությամբ:

Առախյազ 16:8

Երկու տեսակի կշռաքար, երկու տեսակի չափ, երկուսն էլ Տիրոջ առջև հավասարապես զարշելի են:

Առախյազ 20:10

Չանազան տեսակի կշռաքարերը Տիրոջ առջև պիղծ են, ու կեղծված կշեռքը լավ չէ:

Առախյազ 20:23

ՀԻՍՈՒՄՆ ԻՄ ՍՐՏՈՒՄ

Հովհաննու 6:57, 7:38-39

*Քո սրտի միջով հոսած արյունն է իմ սրտում հոսում,
Դու իմ Սո՛րբ Աստված, Սքանչելի՛, Փառա՛ց Քրիստոս,
Օրհնյալ Սուրբ Հոգիդ այսօր սրտիս մեջ խորհուրդ է
խոսում,
Ու Իր ծով սիրո վրակներն այսօր իմ մեջ են հոսում:*

*Երակներիս մեջ Քո Սուրբ Արյունն է իր գործը անում,
Արյունս զրոյում, պղտորը՝ զարում, ներսից դուրս վանում...
Արյանս ամեն, ամեն մի գնդիկ ձերմակ է հագնում,
Ու ձերմակ հագած, ուրքերդ ընկած՝ Քեզ երկրպագում:*

*Հազարաբուրմունք ծուխ է քարշրանում իմ սիրտ-խորանում,
Քեզ խնկարկելով, ո՞վ Ամենակալ, անվերջ զորանում,
Ծխի հեղձ ձերմակ բոց է քարշրանում ձերմակ սիրո հեղձ,
Որը հավիտյան չի կարող մարել հազար ծով ու գետ:*

*Իմ ողջ էությունք ես Քոնն եմ, Հիսո՛ւս, իմ Օրհնյալ Տերս,
Քեզնով է միայն ցնծում, պարծենում նախկին անրերս,
Քեզ պես Թագավոր ունեմ ես՝ նախած իմ սրտի զահին,
Էլ ինչո՞ւ պիտի սարսափով նայեմ ես պարտված մահին:*

Մ. Սվարյան

ՎՍՏԱՀՈ՞ՒՄ ԵՍ ԱՍՏԾՈՒ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆԸ

*Բայց Դու, ո'վ ՏԵՐ, Դ-ո'ւ ես իմ ասպարը, իմ փառքն ու իմ գլուխը
բարձրացնողը:*

Մաղմու 3:3

*Բայց բոլոր քեզ հուսացողները թող ուրախանան, հավիտյան
թող ցնծան, քանի որ Դու նրանց պաշտպանում ես, և Քո անունը
սիրողները թող Քեզնով հրճվեն:*

Մաղմու 5:11

*Եվ ՏԵՐՆ ապավեն է լինելու ճնշվածին, ապաստան՝ նեղության
պահերին:*

Մաղմու 9:9

*Նա է միայն իմ վեմն ու փրկությունը. իմ պաշտպանությունն է,
ես խիստ չեմ սասանվելու:*

Մաղմու 62:2

*Ինչպես լեռներն են շրջապարում Երուսաղեմը, այնպես էլ
ՏԵՐՆ է Իր ժողովրդի շուրջբոլորը՝ այսուհետև մինչև հավիտյան:*

Մաղմու 125:2

*Նա արդարների համար իսկական իմաստություն է պահել, Նա
շիրակ քայլողների վախանն է:*

Առակաց 2:7

*Մարդուց վախենալը քակարդն է գցում, բայց ով ՏԻՐՈՋՆ է
ապավինում, ապահով կլինի:*

Առակաց 29:25